

บทนำ

"สิ่งทอ" (Textile) หมายถึง เสื้อผ้าที่ใช้นุ่งห่ม ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และใช้
เป็นสิ่งประดับต่าง ๆ รวมทั้งผลิตภัณฑ์อื่นอันเป็นผลิตภัณฑ์พลอยได้จากสิ่งทอเหล่านี้ เช่น ค่ายคืบ
ค่ายหลอก เชือก ผ้าพันแผล สำลี ฯลฯ¹

ประวัติอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

ใน พ.ศ. 2493 เป็นปีแรกที่เริ่มมีการนำเอาเครื่องจักรปั่นค้ายจากต่างประเทศเข้ามา
ทำการปั่นค้ายเป็นครั้งแรก โดยโรงงานเย็บกายของกรมเย็บกายทหารบก นำเอาเครื่องปั่นค้าย
เข้ามา 20,000 แกน ต่อมาเอกชนโดยโรงงานพิพฒนกิจเทกซ์ไทล์ ได้นำแกนปั่นค้ายเข้ามาอีก
3,600 แกน

ใน พ.ศ. 2494 เอกชนโดยชาวจีนเชียงใหม่ นำเครื่องจักรปั่นค้ายเข้ามาอีก
8,000 แกน และใน พ.ศ. 2495 ประเทศปากีสถานซึ่งเป็นประเทศใหญ่ทางคานอุตสาหกรรม
สิ่งทอของโลก ด้ยความช่วยเหลือของรัฐบาลปากีสถาน ในการให้เงินอุดหนุนการส่งออก 30 - 35%
ได้ส่งค้ายเข้ามาสู่ตลาดไทยในราคาต่ำกว่าต้นทุนการผลิตค้ายของไทย จึงทำให้อุตสาหกรรม
ปั่นค้ายของไทยปั่นป่วนเกิดการขาดทุนถึงขั้นต้องเลิกกิจการไป โดยที่รัฐบาลไทยในขณะนั้นมิได้
ดำเนินการแก้ไขสถานการณ์แต่อย่างใด กิจการปั่นค้ายของไทยยังไม่สามารถช่วยตัวเองได้คืบ
คลอมา จนกระทั่ง นายสุกรี โพธิ์รัตนกุล นักอุตสาหกรรมสิ่งทอได้เข้าดำเนินการเข้าโรงงาน
ปั่นค้ายของทางราชการ ทำการผลิตค้าย และก่อตั้งบริษัท ไทยคอตตอนมิลด์ จำกัด ขึ้น

¹ กองวิชาการ สหคณอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย.

ใน พ.ศ. 2497 กระทรวงอุตสาหกรรมออกพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม แต่มีได้มีผลมากนักในการส่งเสริมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย ต่อมาใน พ.ศ. 2498 รัฐบาลเริ่มให้ความช่วยเหลือโดยการควบคุมการนำเข้าผ้าทอทุกชนิด โดยประกาศของกระทรวงเศรษฐกิจ (กระทรวงพาณิชย์ในปัจจุบัน) ในเดือนกันยายน ทางค่านศรทอได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การทอผ้าของกรมการอุตสาหกรรมทหาร ส่วนทางค่านศรทอนั้นถึงแม้ประเทศไทยจะสามารถผลิตได้เพียงพอใช้ภายในประเทศ แต่ก็ได้มีผู้นำเข้ามาเสมอโดยการหลีกเลี่ยงการควบคุมของกระทรวงพาณิชย์ เช่น เมื่อทางการควบคุมการนำเข้าผ้าขาวมาต่างประเทศ ก็เลี่ยงส่งผ้าคาคีเข้ามาแทน เหตุการณ์เช่นนี้ก็กล่าวมาในคำเนนอยู่จนกระทั่ง พ.ศ. 2500 กระทรวงพาณิชย์จึงได้ใช้มาตรการควบคุมการนำเข้าผ้าเหล่านี้อย่างรัดกุมยิ่งขึ้น

ใน พ.ศ. 2502 เป็นปีที่อุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศไทยเริ่มต้นการผลิตอย่างจริงจัง มีการขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เช่น โรงงานอุตสาหกรรมทอผ้าไทย ได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุน 31,200 แคน โรงงานพัฒนาทอเท็กซไทล์ ได้รับการส่งเสริม 15,200 แคน โรงงานล็กก็เท็กซไทล์ ได้รับการส่งเสริม 13,240 แคน

ใน พ.ศ. 2505 ได้มีการพิจารณาแก้ไขกฎหมายส่งเสริมการลงทุนทางอุตสาหกรรมใหม่ โดยยอมให้มีการดำเนินธุรกิจโดยชาวต่างชาติ โดยมีสิทธิพิเศษบางประการ ดังนั้นจึงได้มีบริษัทต่างประเทศมาลงทุนในประเทศไทยอย่างมาก เพราะได้รับสิทธิพิเศษ และสภาพทางการเมืองของไทยมีเสถียรภาพมากที่สุด ในแหลมอินโดจีนในขณะนั้น ซึ่งต่อมาธุรกิจสิ่งทอได้เจริญก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว

ในระหว่าง พ.ศ. 2510 - 2512 อุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศไทยก้าวหน้ามาก มีผลผลิตเพียงพอที่จะสนองความต้องการภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้านซึ่งต้องการผ้าผ้ายและผ้าผ้ายผสมใยประสิษฐ์ ส่วนการผลิตเส้นใยประสิษฐ์ชนิดยาวได้เริ่มดำเนินการผลิตอย่างสม่ำเสมอมากขึ้นในต้น พ.ศ. 2513

อุตสาหกรรมปั่นด้ายในประเทศไทยถูกห้ามขยายเครื่องจักรปั่นด้ายนับแต่ต้น พ.ศ. 2515 เป็นต้นมา ยกเว้นเครื่องถัก (Knitting) จุดประสงค์เพื่อที่จะป้องกันอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยมิให้มีการขยายการผลิตมากเกินไปเกินกว่าความต้องการภายในประเทศ แต่โดยเหตุที่การจำหน่ายผ้ายังไม่พอก

ทั้งสำหรับภายในและต่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ที่ ใน พ.ศ. 2516 ทางอุตสาหกรรมปั่นค้ายจึงได้
ร้องเรียนต่อทางราชการให้อนุญาตขยายจำนวนเครื่องจักรสำหรับปั่นค้ายอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในขณะนั้น
แกนปั่นค้ายในประเทศไทยมีทั้งสิ้น 764,280 แกน และมีเครื่องทอผ้าทั้งสิ้น 11,369 เครื่อง

ต่อมาในเดือนเมษายน พ.ศ. 2517 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงได้อนุญาตให้มีการ
ขยายจำนวนแกนปั่นค้ายอีก 780,000 แกน ซึ่งการอนุญาตดังกล่าวจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขว่า

- ก. จะต้องมีการดำเนินงานภายใน 2 ปี นับแต่วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2517
- ข. ภายใน 5 ปีนับแต่ดำเนินงาน จะต้องส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศโดยมีมูลค่ามาก
เป็น 4 เท่าของมูลค่าการขยายเครื่องจักร

จากเงื่อนไขในข้อ ก. ได้มีการอนุญาตอย่างไม่เป็นทางการให้เลื่อนการดำเนินงานสำหรับ
ในช่วง 2 ปีออกไปได้

จากปริมาณเครื่องจักรที่ได้รับอนุญาตให้ติดตั้งเพิ่มขึ้นนี้ แกนปั่นค้ายจำนวน 19,004 แกน
จะติดตั้งเรียบร้อยแล้วภายใน พ.ศ. 2518 และจำนวน 40,000 แกนจะติดตั้งต่อไป ดังนั้นใน
พ.ศ. 2518 ประเทศไทยจะมีแกนปั่นค้ายทั้งสิ้นประมาณ 963,284 แกน นอกจากนี้จะมีการติดตั้ง
เครื่องปั่นค้ายอีกจำนวน 539,000 แกน และโครงการขยายเครื่องปั่นค้ายจำนวน 268,000 แกน
นั้น กำลังดำเนินการติดตั้งอยู่

จากรายละเอียดดังกล่าวข้างต้น สภาคณอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยจึงคาดว่าภายใน พ.ศ. 2520
ประเทศไทยจะสามารถติดตั้งเครื่องจักรปั่นค้ายเรียบร้อยแล้วและมีแกนปั่นค้ายทั้งสิ้นจำนวน
1,360,004 แกน

การผลิตสิ่งทอประเภทผ้า หมายความว่าถึงกระบวนการผลิตตั้งแต่นำวัตถุดิบฝ้ายและเส้นใย
ประสิษฐ์มาปั่นเป็นค้าย จนกระทั่งทอออกมาเป็นผ้า ซึ่งการผลิตแต่ละขั้นตอนล้วนมีความสำคัญและ
สัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

การผลิตสิ่งทอส่วนใหญ่ใช้ใยฝ้ายและใยประสิษฐ์เป็นวัตถุดิบ ดังนั้นประเทศที่มีการผลิต
ฝ้ายและการผลิตทอจากฝ้ายและใยประสิษฐ์ จึงมีบทบาทที่สำคัญต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอ

ความเป็นมาของเส้นใยประดิษฐ์โดยทั่วไป

เส้นใยประดิษฐ์ (Man-made fibre) เป็นเส้นใยที่เกิดจากการที่มนุษย์คิดค้นนำเอาวัสดุประเภทต่าง ๆ เข้ากรรมวิธีการผลิตเป็นเส้นใยออกมา หรืออาจจะกล่าวได้ว่าเส้นใยประดิษฐ์มิได้เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ การที่มนุษย์ได้พยายามคิดค้นหาวิธีประดิษฐ์เส้นใยขึ้นเนื่องจากปริมาณการผลิตเส้นใยธรรมชาติมีไม่เพียงพอสนองความต้องการของผู้บริโภคประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งเนื่องจากเส้นใยธรรมชาติมีข้อบกพร่องในด้านคุณสมบัติบางประการ เช่น การเนาเปียหรือการหดตัวและไม่คงรูปของเส้นใยธรรมชาติ เหล่านี้ประกอบกับความเจริญในทางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เคมีจากน้ำมัน จึงทำให้มีการนำวัสดุเหลือใช้จากอุตสาหกรรมดังกล่าวมาทำการคิดประดิษฐ์เป็นเส้นใยประดิษฐ์ขึ้น

เส้นใยประดิษฐ์ได้เริ่มมีการคิดค้นมาตั้งแต่ประมาณ พ.ศ. 2470 และการคิดประดิษฐ์ดังกล่าวเป็นผลสำเร็จใน พ.ศ. 2481 ผู้ซึ่งเริ่มคิดประดิษฐ์เป็นคนแรกและประสบความสำเร็จ คือ ดร. คับลิว เอช. เคโรเชอส์ และนับจากนั้นมาได้มีนักประดิษฐ์รายอื่น ๆ พยายามปรับปรุงคุณภาพของเส้นใยประดิษฐ์ให้ดีขึ้นเรื่อยมาจนกระทั่งเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ผลิตภัณฑ์ใยประดิษฐ์นับได้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ถึงหกประเภทหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการที่มนุษย์นำเส้นใยประดิษฐ์มาทำการทอหรือดักออกมาเป็นผ้าผืนหรือเป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์ใยประดิษฐ์จึงหมายความรวมถึง เส้นใยประดิษฐ์ เส้นด้ายใยประดิษฐ์ ผ้าทอหรือผ้าดักใยประดิษฐ์ และเสื้อผ้าสำเร็จรูปใยประดิษฐ์

ความเป็นมาของการผลิตใยประดิษฐ์ในประเทศไทย

ก่อน พ.ศ. 2512 ประเทศไทยยังไม่สามารถทำการผลิตเส้นใยประดิษฐ์ได้เนื่องจากไม่มีโรงงานดังกล่าว การปั่นด้ายหรือทอผ้าในระหว่างนั้นจึงต้องนำเข้าเส้นใยจากต่างประเทศ หลังจาก พ.ศ. 2512 เป็นต้นมา ได้มีการก่อตั้งโรงงานผลิตเส้นใยประดิษฐ์ขึ้นในประเทศ โรงงานแรกที่ทำการก่อตั้งขึ้นมาคือ บริษัท เทียนโพลีเอสเทอร์ จำกัด ทำการผลิตเส้นใยในลอนขึ้นเป็นประเภทแรก โดยใน พ.ศ. 2512 สามารถทำการผลิตได้ 844 ตัน และต่อมาใน พ.ศ. 2514 บริษัท โทเรโนลอนไทย จำกัด ทำการผลิตทั้งเส้นใยในลอนและเส้นใยโพลีเอสเทอร์ และในระหว่างนั้นบริษัท เอเซียไฟเบอร์ จำกัด สามารถผลิตเส้นใยในลอนชนิดยาวออกมาสู่ตลาดภายในประเทศได้

นอกจากนี้ใน พ.ศ. 2519 ได้มีบริษัทผลิตเส้นใยในลอนเพิ่มขึ้นอีกแห่งหนึ่งคือ บริษัท นครหลวงเส้นใยสังเคราะห์ จำกัด และมีบริษัทผลิตเส้นใยโพลีเอสเตอร์ทั้งชนิดสั้นและชนิดยาวเพิ่มขึ้นอีกสองบริษัทคือ บริษัท ไทยเมลอนโพลีเอสเตอร์ จำกัด และ บริษัท โอเรียนเต็ลไฟเบอร์ จำกัด

นอกจากการผลิตเส้นใยประเภทต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2519 บริษัท ไทยเรยอง จำกัด ได้ทำการผลิตเส้นใยเรยองขึ้นอีกประเภทหนึ่ง

ปัจจุบัน ผู้ผลิตเส้นใยประคิษฐ์ในประเทศไทยมีทั้งสิ้น 7 ราย ทำการผลิตเส้นใยในลอน 3 ราย เส้นใยโพลีเอสเตอร์ 4 ราย และเส้นใยเรยอง 1 ราย ในจำนวนผู้ผลิตทั้ง 7 รายนี้มีผู้ผลิต 1 รายที่ทำการผลิตทั้งเส้นใยในลอนและเส้นใยโพลีเอสเตอร์ (คูตารางที่ 1 ประกอบ) ใน พ.ศ. 2522 จะมีผู้ผลิตเส้นใยโพลีเอสเตอร์เพิ่มขึ้นอีก 1 ราย

บรรดาผู้ผลิตเส้นใยประคิษฐ์ทุกรายในประเทศไทยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในรูปสิทธิพิเศษทางภาษีอากรสำหรับการนำเข้าวัตถุดิบและเครื่องจักรกลต่าง ๆ ซึ่งการส่งเสริมนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยให้คนในประเทศมีการจ้างงานกันมากขึ้นประการหนึ่ง เพื่อเป็นการลดการนำเข้าเส้นใยประคิษฐ์ อันจะมีผลถึงการช่วยลดการขาดดุลทางการค้าและการชำระหนี้เงินของประเทศประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งก็คือ หากการผลิตสามารถสนองความต้องการภายในประเทศได้เพียงพอแล้ว อาจส่งเส้นใยประคิษฐ์ที่ผลิตได้ไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้อีกด้วย

การลงทุนของผู้ผลิตเส้นใยประคิษฐ์ทุกราย จึงเป็นการร่วมทุนระหว่างชาวไทยกับชาวต่างประเทศเกือบทั้งหมด ซึ่งนอกจากจะเป็นผลดีในการที่มีเงินทุนเข้าประเทศแล้ว ยังเป็นผลดีในทางวิชาการหรือเทคนิคในการผลิต เพื่อเป็นการรวมกลุ่มผู้ผลิตเส้นใยประคิษฐ์ทุกรายให้สามารถทำการผลิตได้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ และเพื่อเป็นการให้ความช่วยเหลือแก่กันในระหว่างผู้ผลิตเส้นใยประคิษฐ์ทั้งหลาย จึงได้มีการตั้งเป็นสมาคมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใยสังเคราะห์ขึ้น เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2519

ตารางที่ 1

รายชื่อบริษัทผู้ผลิตเส้นใยประจักษ์ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ลำดับที่	บริษัทผู้ผลิต	วันเริ่มดำเนินการผลิต	กำลังการผลิตต่อปี (ตามที่จดทะเบียน)
1	บริษัท เทียนโพลีเอสเตอร์ จำกัด	16 ธันวาคม 2512	Polyester Staple Fiber 12,060 ตัน Polyester Filament Yarn 4,230 ตัน
2	บริษัท ไทเวไนลอนไทย จำกัด	31 ธันวาคม 2513	Nylon Filament Yarn 5,364 ตัน Polyester Filament Yarn 3,813 ตัน
3	บริษัท เอเชียไฟเบอร์ จำกัด	1 มิถุนายน 2515	Nylon Filament Yarn 4,321 ตัน
4	บริษัท นครหลวงเส้นใยสังเคราะห์ จำกัด	26 มกราคม 2519	Nylon Filament Yarn 4,200 ตัน
5	บริษัท ไทยเมลอนโพลีเอสเตอร์ จำกัด	กรกฎาคม 2519	Polyester Staple Fiber 15,000 ตัน Polyester Filament Yarn 6,000 ตัน
6	บริษัท โอเรียนเทคไฟเบอร์ จำกัด		Polyester Staple Fiber 1,440 ตัน Polyester Filament Yarn 1,440 ตัน
7	บริษัท ไทยเรยอง จำกัด	สิงหาคม 2519	Viscose Rayon Staple Fiber 9,125 ตัน

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษาเรื่องปัญหาการผลิตและการตลาดของผลิตภัณฑ์สิ่งทอใยประดิษฐ์ในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์พอสรุปได้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงภาวะอุตสาหกรรมสิ่งทอจากใยประดิษฐ์ในประเทศไทย ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน ตลอดจนอุตสาหกรรมการผลิตในส่วนที่เข้ามามีส่วนเชื่อมโยงกับปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าปัญหา และแนวทางในการแก้ไขปัญหายังเป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้าของอุตสาหกรรมผลิตสิ่งทอใยประดิษฐ์
2. เพื่อศึกษาถึงนโยบายของรัฐบาลที่จะเข้ามาช่วยเหลือสนับสนุนอุตสาหกรรมสิ่งทอใยประดิษฐ์ และแนวทางที่รัฐบาลควรจะได้ให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอใยประดิษฐ์ให้มีเสถียรภาพมั่นคงยิ่งขึ้น
3. เพื่อศึกษาถึงบทบาทของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์สิ่งทอใยประดิษฐ์ที่มีต่อเศรษฐกิจและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการผลิตและการตลาดของผลิตภัณฑ์สิ่งทอใยประดิษฐ์ จะช่วยเผยแพร่ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับบทบาทและปัญหาของอุตสาหกรรมสิ่งทอใยประดิษฐ์ พร้อมทั้งชี้ให้เห็นปัญหาขั้นพื้นฐานอันเป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้า และประเมินความช่วยเหลือที่รัฐบาลจะอนุเคราะห์แก่อุตสาหกรรมประเภทนี้ เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางในการขยายหรือลงทุนต่อไปในอนาคต

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการผลิตและการตลาดของผลิตภัณฑ์สิ่งทอใยประดิษฐ์ในประเทศไทย จะศึกษาเฉพาะส่วนการผลิตและการตลาดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมผลิตใยประดิษฐ์การใช้เส้นใยประดิษฐ์ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบันเท่านั้น

วิธีการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาเรื่องปัญหาการผลิตและการตลาดของผลิตภัณฑ์สิ่งทอใยประดิษฐ์ในประเทศไทย มีแหล่งที่มาของข้อมูลดังนี้

ข้อมูลพื้นฐาน จากการศึกษาการปฏิบัติงานในโรงงานและสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
ข้อมูลขั้นที่สอง ศึกษาจากหนังสือที่เกี่ยวกับการผลิต เศรษฐกิจการตลาด การค้าระหว่างประเทศ สถิติของสมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย หนังสือและบทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมสิ่งทอ จากกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแห่งประเทศไทย ข้อมูลจากกรมศุลกากร และข่าวสารต่างประเทศเกี่ยวกับอุตสาหกรรมสิ่งทอใยประดิษฐ์

ความสำคัญของการวิจัย

อุตสาหกรรมสิ่งทอนับได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด คือ ใน พ.ศ. 2519 จำนวนเงินลงทุนทั้งสิ้นประมาณ 29,000 ล้านบาท ซึ่งตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ได้กำหนดเป้าหมายการผลิตรวมตามประเภทอุตสาหกรรมให้มีการขยายตัวเฉลี่ยต่อปีร้อยละ 8.6 และตามฉบับที่ 4 ร้อยละ 9.6 ซึ่งกำหนดเป้าหมายไว้ว่าอุตสาหกรรมสิ่งทอมีเป้าหมายในการผลิตเป็น 1,115 ล้านตารางหลาใน พ.ศ. 2520 และ 1,203 ล้านตารางหลาใน พ.ศ. 2521 โดยอัตราเพิ่มเฉลี่ยต่อปีเป็นร้อยละ 10.4 นอกจากเงินลงทุนเป็นจำนวนมากแล้ว อุตสาหกรรมสิ่งทอยังมีการใช้แรงงานมากที่สุด คือใช้คนงานประมาณ 108,008 คน ใน พ.ศ. 2516 และ 114,000 คนใน พ.ศ. 2519 ทั้งนี้ไม่นับรวมกรรมกรในไรฝ้ายซึ่งอยู่ในสาขาเกษตรกรรม นอกจากด้านการลงทุนและการว่าจ้างแรงงานจะสูงที่สุดแล้ว ด้านการส่งออกเพื่อให้ได้เงินตราจากต่างประเทศ ผลิตภัณฑ์สิ่งทอมีสถิติการส่งออกนับเป็นที่สองรองจากน้ำตาล คือ ใน พ.ศ. 2519 มูลค่าส่งออกประมาณ 4,020 ล้านบาท